

Mei 2002

Vrijdag 3 mei	16.30 uur: weeksluiting in de Bettekamp door ds A.M.J. Meijer.
Zaterdag 4 mei	18.30 uur: Bezinnings-samenkomst in de Grote- of Laurentiuskerk voorafgaand aan de stille tocht. In deze dienst zal voorgaan Ds J.B van Heerde en deze dienst wordt muzikaal opgeluisterd door Westendorps Fanfare.
Zondag 5 mei	Geen dienst.
Zondag 12 mei	10.00 uur Dienst voor jong en oud. Harry Potter en Gideon. Voor nadere informatie zie elders in deze editie.
Zondag 19 mei	10.00 uur: Ds A.M.J. Meijer, Pinksterdienst; thema: "De toekomst is allang begonnen." Tijdens deze dienst zullen twee jonge mensen hun geloofsbelijdenis afleggen. (zie hiervoor de rubriek: "Bij de diensten voor de komende maand"). Na afloop is er koffie in de Eendracht.
Zondag 26 mei	10.00 uur Mevr. Ds H. M. van Kampen.
Zondag 7 juli	Geen dienst.

68^{ste} Jaargang

No. 497

Mei 2002

OOG VOOR SPIRITUELE ERVARINGEN

W eze maand gedenken wij weer Jezus' Hemelvaart en de daarop volgende Pinkstergebeurtenis. Ds J. Bosch heeft vele jaren als voorganger onze geloofsgemeenschap gediend. Vorig jaar, tijdens een bezoek bij de heer en mevrouw Bosch op hun flat in Doetinchem kwam het gesprek op Hemelvaarstdag. Ds Bosch vertelde mij toen dat hij zich er over verbaasd had, dat kardinaal Simonis in het ochtendblad "de Telegraaf" onomwonden had beweerd dat de Hemelvaart van Jezus, een historisch feit is en dat deze zich precies zo heeft voorgedaan zoals dit in de Bijbel beschreven wordt. Zijn commentaar was: "Door dit soort uitlatingen wordt het Christendom in de ogen van buitenkerkelijken een ridicule aangelegenheid, letterlijk niet meer 'geloofwaardig'." Mevrouw Bosch vertelde daarop een anekdote uit haar verpleegstersopleiding, nu bijna 70 jaar geleden. Deze opleiding volgde zij bij een instituut van orthodox Protestants-Christelijke signatuur. De godsdienstlessen werden daar gegeven door een predikant van dezelfde signatuur. Toen het onderwerp "Hemelvaart" aan de orde kwam, had deze predikant, die het inmiddels duidelijk was dat zij van Doopsgezinde huize was, tegen haar gezegd: "Daar geloof jij zeker ook niet in? Waarop zij had geantwoord: "De symboliek versta ik wel, daarom hoeft het voor mij zo niet letterlijk gebeurd te zijn"



Daarop had deze predikant gezegd: "Dan heeft het voor jou ook geen zin om aan de gesprekken deel te nemen die ik nu met de rest van de klas hierover wil hebben." Dat bleek een juiste conclusie, want de rest van het uur had deze predikant het bestaan om met deze jonge leerlingverpleegsters van gedachten te wisselen over de vraag of Jezus nu naakt ter hemel was gevaren dan wel gekleed. De rest van de les heeft zij dan ook alleen maar moeite hoeven te doen haar lachen te onderdrukken. Onlangs vertelde een jonge moeder in een radio-uitzending dat, terwijl zij haar zoontje het verhaal van de Hemelvaart voorlas uit de kinderbijbel, de kleine man met haar mee keek in deze bijbel en bij het zien van de bijbehorende prent uitriep: "Zie je dat mama, Jezus gaat als een raket omhoog!" Met deze laatste anekdote wordt inzichtelijk wat er gebeurt als men de 'hemel' als een ruimtelijke aangelegenheid beschouwt. In een tijd waarin wetenschappelijk vaststaat dat onze werkelijkheid deel uit maakt van een gigantische universum, laat zich geen aparte ruimte vaststellen waar de zielen van overledenen naartoe verhuizen. Maar daarmee wil niet gezegd zijn dat begrippen als 'hemel' en 'Hemelvaart' hun betekenis hebben verloren; integendeel. Dankzij de toegenomen kennis van de menselijke 'geest' mogen wij weten dat de mens een 'geestelijk' universum in zich draagt - en daarvan deel uit maakt - dat dit universum evenzeer een werkelijkheid is als de werkelijkheid die wij met onze dagelijkse zintuigen en ons verstand kunnen waarnemen. Persoonlijk ben ik van mening dat de taak van de religie van de toekomst zal zijn de mens te helpen het innerlijk zintuig te helpen ontwikkelen waarmee hij ontvankelijk wordt voor wat er zich in die geestelijke werkelijkheid afspeelt. Daarbij kunnen de bijbelverhalen van grote waarde blijken te zijn, eenvoudig omdat de werking van die ontvankelijkheid daarin al zichtbaar wordt. Niet alleen dat de mens voor zichzelf daardoor meer begrijpelijk wordt, maar ook de bijbelverhalen komen daardoor dicht bij zijn eigen levensverhaal te staan. De 'Hemelvaart' en de gebeurtenissen op het Pinksterfeest bevinden zich overduidelijk ook op dat geestelijke vlak waar we dankzij de psychologische wetenschap meer en meer zicht op krijgen. Het gaat hier om een bewustzijnstoestand die inmiddels de engelse benaming heeft gekregen van 'flow'. Daarmee wordt bedoeld, dat wanneer iemand heel intens met iets bezig is, hij onbenaderbaar is voor invloeden van de buitenwereld. Ik heb eens de anekdote gelezen van een chirurg die met een veeleisende operatie bezig was en daar helemaal in opging. Toen hij er mee klaar was, bleek tot zijn verbazing het al twee uur later te zijn dan dat hij zich had voorgesteld, bovendien zag hij op de grond een hoop puin liggen. Toen hij aan zijn assistenten vroeg wat dat te betekenen had vertelde men hem dat tijdens de operatie een stuk van het plafond met een klap naar beneden was

NAMEN EN ADRESSEN / COLOFON

- Voorganger:** Ds A.M.J. Meijer, Doetinchemseweg 7, 7051 AA Varsseveld, (0315) 24 20 80, e-mail: meijerpaumen@zonnet.nl
- Secretariaat:** N.P.B. Varsseveld, Mw. W.M. Nijhof-Groen, Idinkweg 2b, 7065 AH Sinderen (0315) 24 12 06, e-mail: willynijhof@planet.nl
- Beheer kerk en verenigingszalen:** B.H. Kraan, Zelhemsseweg 61, 7055 AA Heelweg (0315) 24 18 85
- Verenigingszaal:** "De Eendracht", Beatrixstraat 1a, Varsseveld (0315) 24 45 37
- Administrateur:** Hr. G.J. Hengeveld, Kievitstraat 5, 7051 XW Varsseveld, (0315) 24 21 36, e-mail: g.j.hengeveld@freeler.nl
- Gironummer** 846569 t.n.v. Vrijzinnige Geloofsgemeenschap, afdeling Varsseveld
- Bankrekeningen:** Postbank 846569, Rabobank Varsseveld 36.48.54.553, ABN Amro 46.51.59.265. Allen staan t.n.v. Vrijz. Geloofsgemeenschap, afdeling Varsseveld
- Internet:** www.xs4all.nl/~npb
- E-mail-adres:** npb@xs4all.nl
- Vrouwclubs:** Voor I: Mw. D. Vriezen-Heusinkveld, Giezenveld 10, (0315) 24 14 75. Voor II: Mw. A. Wisselink-Jansen, Harterinkdijk 13, (0315) 61 73 82
- 60+ Club:** Mw. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld (0315) 244049.
- Verzorging "Eendracht":** Rinus Luijmes, Boesvelderdijk 27, 7054 BE Westendorp, (0315) 29 85 59 (na 18.00 uur), e-mail: digirini@xs4all.nl
- Verzendklaar maken:** Mw. B. Chevalking-Wennink, Neijlandstraat 14, 7054 CN, Westendorp, (0315) 29 82 23 en Mw. W.E. Teerink-Radstake; Hr. G.H. Schepers
- Kopij adressen en redactie:** Rinus Luijmes, e-mail: eendracht.npb@xs4all.nl, Ds A.M.J. Meijer (zie boven), Mw. A. Gussinklo-Siebers, Landstraat 34, 7135 KH,Harreveld, (0315) 24 14 40, e-mail: gussie@tref.nl
- Leiding zondagsschool:** Erna Wolsink-Semmelink, e-mail: erna@fam-wolsink.myweb.nl (0315) 29 87 18 en Gwen Spaa, (0315) 242918
- NPB-Koor secretariaat:** Mw. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 24 18 90
- Organist:** Hr. G.W. Gussinklo, Polstraat 10a, 7121 DH, Aalten, (0543) 47 17 04.
- Autodienst:** Mw. W.M. Nijhof-Groen, Idinkweg 2b, 7065 AH Sinderen (0315) 24 12 06, e-mail: willynijhof@planet.nl
- Cassettedienst:** Hr. G. Hobelman, (0315) 29 83 55

kleur, ras of herkomst en vaak hartverwarmend eerlijk . Er kwam ter sprake dat ik oma was. Jeffrey vertelde dat hij zo'n lieve oma had, hij zei: "Heb jij ook nog wel een oma?" "Nee, die leeft niet meer". Zijn grote donkere ogen vulden zich nog net niet met tranen maar hij vond het duidelijk toch wel zielig voor mij. Na enig nadenken zei hij: "Juf, ze leeft nog wel hoor. Ze leeft in jouw hart". (In de wieg gelegd voor predikant?) Een wat groter meisje had me de hele tijd al aan zitten kijken. Op dat moment was ik met een groep aan het kniepertjes bakken. Echt Achterhoeks en Twents nietwaar. Ze zei opeens in onvervalst Rotterdams: "Juffrouw ik vind wel dat u raar praat", dat terwijl ik in de volle overtuiging was ABN te spreken. Ik zei: "Hoeso, kuj mien neet verstoan da?". Daar had ze even niet van terug. Moest je daar nou om lachen of medelijden hebben. "Och", zei ze, "niks erg hoor, in Amsterdam praten ze ook raar". (En daar kan Amsterdam het mee doen, dunkt me zo.) Brian, had in de gaten dat Neede niet zo ver van Winterswijk was, want: "Mijn oma praat net als jij", Hij zei: "Dan kent u vast mijn vader wel daar ga ik iedere maand naar toe, hij heet Hans." Virginia had in Enschede gewoond: "Toen mijn moeder mijn zusje in de buik had, zei mijn vader: "Nou Ajuu , parapluu en toen zijn we in Rotterdam gaan wonen, mijn moeder en ik en mijn zusje!!!" Tragiek in de notendop, langs de neus weg. Een heel schrijnend verhaal, verteld door een jongentje van 10 met de mooie naam: Elias. Hij moet iedere nacht de wekker zetten om zijn pasgeboren tweelingzusjes de fles te geven. Eén keer in de drie weken mag hij bij een pleeggezin 's nachts "doorslapen". Ik krijg nog iedere keer kippenvel als ik dat vertel. Niet alleen maar humor in de klas dus.

Hannie Wormgoor-Helmink (van de schoenmaker)

ACTIVITEITEN BIJ DE AANGRENZENDE NPB AFDELINGEN



De activiteiten van deze afdelingen staan vermeld in het "DIVAZELA" boekje dat u op de leestafel bij de ingang van de kerk en de Eendracht aantreft en gratis kunt meenemen. De kerken van de ons omringende afdelingen bevinden zich op de navolgende adressen:

Afd. Aalten (Prinsenstraat 27).

Afd. Dinxperlo (Wilhelminastraat 13).

Afd. Zelhem (Piersonstraat 4).

TENTOONSTELLING

Ter gelegenheid van het 40 jarig bestaan van Amnesty in 2001 is er een

gekomen. Hij had daar niets van gemerkt. Topsporters kennen deze ervaring ook. Tijdens dergelijke bewustzijnstoestanden worden moeiteloos onwaarschijnlijke prestaties geleverd en heeft men geen oog voor mededingers of toeschouwers. Wat overblijft is een soort van extatische toestand - een volledig opgaan in de activiteit van het moment. Onderzoekers hebben deze 'flow' geconstateerd bij atleten, musici, chirurgen, bergbeklimmers en zelfs boekhouders. Het zou mij niet verbazen dat terwijl u dit leest u zich vergelijkbare ervaringen herinnert. Flow, is een toestand van 'zelfvergeetachtigheid'; het tegenovergestelde van je zorgen maken en piekeren. Tijdens 'flow' gaan mensen zo op in de taak die ze onderhanden hebben, dat ze elk zelfbewustzijn verliezen en alledaagse beslommingen als schulden, gezondheid en ook de vraag "Doe ik het wel goed?" buiten het bewustzijn blijven. In die zin, zijn we op momenten van 'flow' werkelijk 'ego-loos'; 'ik-loos'. Buiten zinnen zeggen we ook wel eens. Maar merkwaardigerwijs blijken we in die toestand van 'ik-loosheid' een meesterlijke controle te hebben over wat we aan het doen zijn. En hoewel we in zo'n toestand op onze top presteren, spelen gedachten aan succes of mislukking geen enkele rol. Louter het plezier van het bezig zijn zelf is wat ons aan de gang houdt. Wetenschappelijk is vastgesteld dat wanneer een mens zich in een toestand van 'flow' bevindt de hersenen hele rustige patronen vertrouwen en er van de wanorde, waarin zij gewoonlijk verkeren, geen sprake is. De geleerden die dit hebben geconstateerd, formuleren het als volgt: 'Het lijkt er op dat onze beide hersencentra, zowel die te maken hebben met onze gevoelens als met denken, de zelfde kant op staan, in plaats van elkaar steeds voor de voeten te lopen. Nu zult u zich misschien afvragen, wat het verband is tussen die toestand van 'ik-loosheid' en de grote blijdschap van die discipelen nadat zij getuige waren van Christus Hemelvaart. Het antwoord is dat ik mij bij het lezen van deze bijbeltekst afvroeg hoe die grote vreugde te rijmen viel met het tweede, maar nu definitieve afscheid dat zij van hun goede vriend Jezus moesten nemen. En ik dacht: misschien is het zo, dat diepe rouw dragen de meest intense vorm van liefhebben is. Een liefde die leidt tot allerlei spirituele ervaringen en onbewust op zoek gaat naar een nieuwe vorm van bevestiging en deze uiteindelijk vindt in een alles overheersende taak om dat, wat wezenlijk was voor diegene die men liefheeft, in daad en woord uit te dragen. Een mens kan daarvan geheel 'buiten zinnen' geraken. In die zin kan ik de verschijningen van Jezus na zijn kruisdood, de 'Hemelvaart-ervaring' en de Pinkster-gebeurtenissen verstaan. Zo ook kunnen zij voor ons dagelijks leven betekenis hebben, in die zin dat zij aansporen om open te staan voor spirituele ervaringen, deze herkennen en al doende ons meer zicht geven op

de zin van ons eigen bestaan.

A.M.J. Meijer.

BERICHTEN UIT DE AFDELING

Wij gedenken:

Op tweede Paasdag, 1 april, overleed op 81-jarige leeftijd de heer

Gerhardus Bernardus Gerritsen

Gerrit Gerritsen groeide, samen met zijn twee zusters, op aan de Sinderenseweg op de boerderij genaamd "de Jaeger". Het bedrijf was te klein om ook hem werk te bieden en dus begon hij na de landbouwschool als boerenknecht. Enige tijd later vond hij werk bij de timmerfabriek "Kreeftenberg" stapte hij over naar de houtbewerking en leerde daar het vak en dat beviel hem goed. Ondertussen had hij Hanna leren kennen met wie hij in 1939 in het huwelijk trad en gingen zij wonen aan de Generaalsweg. Na de oorlog werd hij bij houthandel "van Dam" aangesteld als werkbaas en bestekzoeker. Gezien de omvang van het gezin en de grote karakterverschillen moest Gerrit zo nu en dan wel zijn vaderlijk gezag doen gelden, maar niet, nadat hij twee keer nadrukkelijk had gewaarschuwd. Teneinde Hanna en kinderen een zo onbezorgd mogelijk leven te kunnen geven, ging hij 's avonds vaak uit kelneren. Zo kwam het, dat toen er een beheerder gezocht werd voor 't Buurtschapshuis te Heelweg, dankzij deze ervaring, hij werd uitverkoren deze functie te gaan vervullen. Het was een sprong in het duister, want het viel nog niet te overzien of het werkelijk rendabel zou worden. Ook werd in dat zelfde jaar, we spreken over 1955, het moderne huis aan de Bosboombroekerweg gebouwd en betrokken. Dicht bij het Buurtschapshuis. Hetgeen ook wel noodzakelijk was, want het was onregelmatig werk, soms tot soms diep in de nacht. Na verloop van tijd nam het aantal verenigingen en clubs die gebruik maakte van het Buurtschapshuis sterk toe. Hetgeen in niet geringe mate te danken was aan Gerrits inzet. Hij stond voor zijn klanten en hem was er alles aan gelegen dat zij over zijn diensten tevreden waren. De voetbalvereniging, de zangvereniging, de toneelclub, de kaartclubjes, de bejaardensoos, de schietvereniging, de schoolgymnastiek, bruiloften en partijen en vooral niet te vergeten het jaarlijkse volksfeest; dat alles vond onderdak in het Buurtschapshuis onder de strakke leiding van de heer Gerritsen. Zo werd hij in Heelweg een begrip. Wie kende "Gert Gertsen van 't Buurtschapshuis" niet? Zolang er nog klanten in de zaak waren had hij alle aandacht bij zijn werk, maar als iedereen weg was, en na een feest iedereen die bij de bediening geholpen had, aan een tafeltje nog zat uit te blazen, dan durfde Gerrit zich te ontspannen en plaatste hij, op een droge wijze, de ene geestige opmerking na de andere. Hoewel hij niet zoveel tijd had voor zijn kinderen, volgde hij op afstand wel hun doen en laten. Na meer dan dertig jaar

uitgestrekte velden van rogge, haver en tarwe.

Doortje Hofs had het heel druk op 't Heeg met de zorg voor haar moeder die ziek was, het vele werk op de boerderij, de onderduikers en het iedere dag weer koken voor de hele meute. Zelf wilde ik wel eens iets anders dan het leven in een ziekenhuis en toen mijn broer mij vroeg om ook op "'t Heeg" te komen teneinde Doortje te helpen, zei ik niet "nee". Het was natuurlijk hard werken geblazen, maar dat was ik wel gewend en ik heb er veel geleerd. Bijvoorbeeld het verschil tussen de halmen van rogge, tarwe en haver. Ik maakte de melkbussen schoon, liep op klompen, deed huishoudelijk werk in huis. Kortom, we hadden het samen druk, maar best leuk, Doortje en ik. Vanwege de voedselvoorziening voor de Duitsers was het land zogenaamd "gescheurd" en zag het in de zomer geel van het koren op de korenvelden. Zo mooi! Mooier dan de maïsvelden nu. Wat in de oorlogsjaren ook heel belangrijk was, was het eten, vooral voor een stadsmens zoals ik. Ik vergeet het nooit en vond het heerlijk. We plukten zelf de sperziebonen met bieslook en dan met uitgebakken spek erbij. Heerlijk! In de week aten we in de keuken natuurlijk, maar op zondag aten we in de kamer en dan was er vlees. Het oogsten van het koren ging met de maaimachine. Wij stonden met z'n vijven op een rij. Willem Hofs leefde toen ook nog. Baas Hofs zat op de machine en verdeelde het geheel met een stok in schoven, die wij dan bonden. Leuk werk was dat. 's Avonds gingen de jongens de schoven opzetten. Het was zo'n mooi landschap dan in en rondom Varsseveld, dat het me nog altijd een heimwee-achtig gevoel geeft.

Ondanks het feit dat er heel veel afschuwelijke dingen gebeurd zijn in de jaren '40 - '45 en de vrijheid héél duur gekocht is, blijf ik Varsseveld een goed hart toedragen. Ik denk ook altijd aan een gedicht van J.C. Bloem, wat o.a. zegt dat het waard is 5 jaar gesmacht te hebben, nu eens opstandig, dan weer gelaten, en dan zegt hij dat geen van de ongeborenen de vrijheid ooit zo zal beseffen; en dat is zó waar!

Nu is Doortje er ook niet meer en omdat ik door de griep niet aanwezig kon zijn bij haar begrafenis, beschouw ik dit korte stukje als een klein eerbetoon aan haar. Dag Doortje.

Willy Schaap - Roos.

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

Na een lange tijd stond ik een paar weken geleden weer eens voor de klas. Dit keer in de school waar mijn dochter werkt, een school voor kinderen met leerproblemen in Hoogvliet, bij Rotterdam. Na eerst uit de doeken gedaan te hebben hoe de relatie van mij met hun juf was, zat ik met een tiental kinderen van—ik schat—tien jaar, om een tafel te werken. Al gauw ontspoon zich een gesprek over van alles en nog wat. Kinderen zijn overal het zelfde, ondanks

Eendracht - mei 2002

17

*die ons bevrijdt van onze nacht;
die mensen, - vreemden voor elkaar -
Verbindt tot één grote heil'ge schaar
Die grenzen wist van volk en staat
Waardoor de toekomst opengaat.*

Ds. Dick Werner

EEN PERSOONLIJKE HERINNERING AAN MEVR. L. BOELE - VAN VEEREN.

Als oud NPB-er afd. Varsseveld is het mij een behoefte n.a.v. het overlijden van mevr. Boele een herinnering op te halen die ik nooit zal vergeten. De pastorie was voor mij altijd een open huis, getuige de volgende anekdote.

Ik zat op de M.U.L.O. en had zogenaamd "verkering" met een jongen uit de klas. Dit tot grote ergernis van vooral mijn vader. Het was tijdens een "snertmaaltijd" dat ik me zó aangevallen voelde, dat ik, als een echte puber, ben weggelopen. Waar naartoe? Naar mevr. Boele! Het was wel 3 km lopen. Mevr. Boele ontving me vriendelijk, vol begrip; luisterde en stelde me gerust. Ik mocht ook mee-eten. Dineren is een beter woord. Nooit vergeet ik hoe ik aan de keurig gedekte tafel zat. De avondzon scheen in de gezellige kamer. Wel vond ik het raar dat het water in kommetjes, i.p.v. in glazen stond. Ik had dorst en nam dus een slokje. Aan het einde van de maaltijd bleek dat de kommetjes bedoeld waren om je handen te spoelen. Geen enkele opmerking hierover! Dat warme gevoel op alle fronten zal ik nooit vergeten. Ze hebben mijn vader gebeld met de mededeling dat het voor mij beter was dat ik die nacht daar zou blijven.

Mevrouw Boele "the mum" van Varsseveld en omgeving. Stijlvol, waardig, hartelijk, sociaal voelend. U was een echte lieverd.

HERINNERINGEN AAN DOORTJE HOF

Het lijkt nu heel vreemd, maar vóór 1940 had ik nog nooit van Varsseveld gehoord. Het was toen nog een echt dorpje waar je op school met aardrijkskundeles nooit over leerde. Toen echter de oorlog begon en wij bezet gebied werden, werd al gauw duidelijk, dat Varsseveld echt bestond en een toevluchtsoord werd voor onderduikers. Dank zij de dames Jolink kon mijn broer, die toen op de zeevaartschool in Amsterdam was, onderduiken bij de familie Hof op "'t Heeg" aan de Entinkweg. Zelf werkte ik als verpleegster in Arnhem, wat - het klinkt gek - toen heerlijk ver weg was van Hoorn, waar wij vandaan kwamen. Als je jong bent wil je het liefste weg naar bijvoorbeeld het buitenland, maar dat was in '40 - '45 een vrome wens. Dus was Arnhem als zijnde "ver weg" de uitkomst en ik heb er geen spijt van gehad. Wat heb ik ondanks de ellendige tijd genoten van vooral de Achterhoek met zijn

het Buurtschapshuis te hebben beheerd, nam hij met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, met pijn in zijn hart afscheid van dit werk. Slechts een paar jaar hebben Hanna en Gerrit samen van hun rust mogen genieten want in 1988 openbaarde zich bij Hanna een ernstige ziekte die in 1989 leidde tot haar overlijden. Meer dan 50 jaar zijn zij getrouwd geweest. Met het verlies van Hanna heeft Gerrit het heel moeilijk gehad. Gelukkig ontwikkelde enkele jaren later zich, uit een reeds bestaande vriendschap met Mien Lansink, een hechtere vriendschap die er toe leidde dat Mien bij hem in Heelweg kwam wonen. Zo hadden ze wat gezelligheid, aanspraak en steun aan elkaar. Weer enige tijd later verhuisden ze naar de Vloglanden, waar ze ook nog een aantal goede jaren hebben gehad.

Wij wensen Mevrouw Lansink-Altena, Han en Ineke, Miny en Ab, Ben en Anneke, Theo en Willemien, Wim en Hanny en Hennie en Marion, kleinkinderen, achterkleinkinderen de kracht toe dit verlies te dragen.

Op woensdag 3 april overleed op 78- jarige leeftijd de heer

Gerrit Herman Ansink,

De heer Ansink was een man die van het leven hield en van het goede dat dit leven te bieden heeft op gepaste wijze genoot. Maar ook had hij weet van zwarte bladzijden waar een mens zich soms ongewild en zonder dat men daar enige invloed op heeft, in dit leven doorheen moet worstelen. De moeilijke tijd die Ineke, zijn geliefde dochter, heeft moeten doormaken en haar overlijden op te jonge leeftijd, heeft de heer Ansink - die altijd toch al erg bezorgd van aard was - erg aangegrepen. Toch heeft hij dit kunnen accepteren als behorende bij het leven. Hierin wist hij zich gesteund door zijn vrouw Leis, zoon Henk en schoondochter Betty, kleinzoons Remko en Berry en kleindochter Kim. Gert, zoals hij door de meeste bekenden werd genoemd, groeide op in een groot maar hecht en gezellig gezin in Lichtenvoorde samen met zijn vier zusters en een broer. Na zijn lagere school volgde hij de landbouwschool, omdat zijn vader in hem een waardige opvolger zag, maar het boerenwerk hield hij al gauw voor gezien. Transport en techniek trokken hem meer. Na eerst als melkrijder werkzaam te zijn geweest, werd hij automonteur en vervolgens vrachtwagenchauffeur. In die tijd leerde hij Leis kennen met wie hij in 1948 in het huwelijk trad en samen met haar in haar ouderlijk huis aan het Zaagmolenpad zijn intrek nam. Weer later stapte hij over naar "Hengeveld & Drenth", waar hij als chauffeur op de "wegenschaaf" nog een aantal jaren werkzaam is geweest. Tenslotte werd hij aangesteld bij de gemeente Wisch als chauffeur in algemene dienst, om op de gemeentelijke vrachtwagen allerlei soorten van vervoer tussen de dorpen en de buurtschappen te verzorgen. Deze baan heeft hij tot zijn pensionering met veel genoegen vervuld. Als onderdeel

van dit werk was hij ook de chauffeur en onderhoudsmonteur van de brandweerwagen van Varsseveld. Dat hield in dat hij zodra er een brandmelding kwam zich zo snel mogelijk naar de brandweerkazerne moest begeven. Het hele huis was dan in rep en roer. Iedereen hielp Gert zo snel mogelijk in het brandweerpak! Dochter Ineke en zoon Henk, profiteerden soms ook mee van zijn baan. Als er door de gemeente een nieuwe vrachtwagen of brandweerwagen werd aangeschaft, die moest worden ingereden, dan mochten zij die dag mee, ver het land in. Op die manier kwamen ze in alle hoeken van het land. Zijn vrije tijd besteedde hij nuttig. Op de kleine weide naast het huis had hij wat kippen, kalkoenen en een stiertje. De vakantie met het hele gezin naar Nunspeet was ieder jaar weer een groot succes. Maar boven alles genoten Leis en Gerrit van de klompdansersgroep "t Olde getrouw". Vanaf de oprichting zijn zij daarbij geweest en hebben zij trouw met veel plezier de wekelijkse dansavonden bijgewoond en vrijwel alle buitenlandse reizen meegemaakt. Bij zijn 40-jarig jubileum als mede-oprichter en lid van 't Olde Getrouw', kreeg hij tot zijn grote verrassing de ere tekenen opgespeld van de orde van Oranje Nassau voor het vele werk dat hij voor deze groep verzet heeft. Ook na zijn pensionering hebben Leis en Gerrit nog een mooie tijd gekend. Zijn kleinkinderen hadden aan hem een fijne opa op wie ze altijd een beroep konden doen. Zelfs voor de kinderen uit de buurt was hij een geliefde "oom". Moge de Almachtige mevrouw Ansink, Remko, Henk en Betty, Berry, Kim en Jeroen de kracht schenken dit verlies in de geest van het geloof te dragen.

ZIEKEN EN HERSTELLENDEN

In het Slingelandziekenhuis te Doetinchem was deze maand even opgenomen Mw E.H. Hesselink-Bruil; zij is thans weer thuis. Ook was opgenomen Mw G.J. Duitshof-Kolenbrander. Zij is deze maand naar St. Antonia te Terborg gegaan voor verdere revalidatie.

Thans verblijft nog aldaar: Mw D.W. Vriezen- Radstake.

In St. Antonia verblijven momenteel voor langduriger verpleging: Mw B.A. Duitshof-Jolink en Hr H.A. Duitshof en Hr G.J. Weikamp. In "den Ooiman" te Doetinchem wordt verpleegd: Mw H. Kolenbrander-Heusinkveld.

HUWELIJKSJUBILEUM

Op maandag 6 Mei a.s. zijn Jo en Johan Hemink - Jolink , van "Groot Heusinkveld" 50 jaar getrouwd.

Zij willen hieraan met hun kinderen en kleinkinderen op deze dag graag aandacht schenken en doen dit met een receptie in de "Graanshuur" van "De Radstake" van 18.00 tot 21.00 uur.

elastieken boord. Typerend voor die tijd waren in en na de jaren '40—'45 de broeken van eigen gesponnen schapenwol. Daarna interlock. "Een interlock geval dat lekker zitten zal". De vrouwen worden niet kleiner, maar de broeken wel. Het sluitstuk werd gevormd door een broek van 5 gram. Met de "broekenparade" werd "Achterhoekse sketches" afgesloten. Het werd op een humoristische wijze gebracht en voor meerdere aanwezigen herkenbaar. Onder dankzegging en het aanbieden van een attentie, begeleid door een dankbaar applaus werd deze geslaagde middag door Janny gesloten.

VARSSEVELD - HOLLINGSTEDT 2002

De definitieve datum voor de reis naar Hollingstedt staat nu vast. We vertrekken zaterdag 20 juli en komen woensdag 24 juli weer terug. We hebben verschillende jongelui in de leeftijdsgroep van 12 tot 15 jaar een brief gebracht. En we hopen dat er veel jongelui gehoor geven aan deze oproep. Heb je geen brief gehad maar wil je toch graag mee, geef je dan maar vlug op. De kinderen die in Hollingstedt zijn geweest denken daar nog met veel plezier aan terug. De kosten voor deze vakantie zijn 50 euro, hierbij inbegrepen zijn de verzekering en een cadeautje voor de gastouders. Opgave bij Janny Nijhof (0315-244049). Het verheugd ons dat zich al een aantal jongelui zich hebben aangemeld, maar "hoe meer zielen hoe meer vreugd". Dus meldt je nog aan!

De Hollingstedt-commissie (Ds van Lent Fonds).

GEDICHT

Het onderstaande gedicht is van Dick Werner. Ik las dit vorig jaar tijdens de Pinksterdienst. Op verzoek van één van onze leden publiceert ik het thans. (Het is afkomstig uit het boekje "Op zoek naar de mens").

Pinksteren

Het is Pinksterfeest

dat is de Geest;

dat is het vuur, dat niet vergaat,

dat is het woord, dat leven laat.

dat is de adem, die ons draagt

dat is de liefde, die ons vraagt

om mens te zijn in weer en wind

en om te zoeken, wat verbindt.

Het is de Geest, die heilig is,

die heel maakt, wat gebroken is;

het is de moed, die vrijheid stuurt,

het is de gloed, die eeuwig duurt.

Het is de Geest met vuur en kracht

moesten de gaven binden en “opzetten”. Later kwam de maaimachine met aflegger, vervolgens de zelfbinder en daarna de combine. Het dorsen gebeurde eerst met de “vleugel” en later met de “hekkelmölle”. November was de slachtmaand. Na het “verpriezen” ging men naar de keuken om een borrel te nuttigen en de laatste nieuwtjes te vertellen, o.a. “De dochter van de Heg is al zes maanden onderweg”; maar dat was altijd al zo’n “wilde soeze”. Het “verschonon” had in die tijd niet zo veel om het lijf. Een teil of emmer met water en wat groene of sunlight zeep waren de beschikbare attributen. Een douche of bad waren nog onbekend. Vader en moeder gaan naar de zoon en schoondochter die op een flat in de stad wonen. Ze gaan met de bus, wat een belevenis op zichzelf is. In de loop van het bezoek maakt moeder zich zorgen over het middageten omdat er nog geen voorbereidingen zijn getroffen. Als de tijd van eten daar is, gaan ze naar de “Chinees”, want zelf koken is er niet meer bij. Zo eten ze voor het eerst van hun leven “nassie”. Deze dag wordt voor hen een openbaring en onvergetelijk. Maar op de boer voelen ze zich beter thuis, dan in zo’n groot flathuus. Uitdrukkingen en omschrijvingen zorgden voor de nodige humor. Rogge aan mijten zetten was een secuur werkje, met name om inregenen en daardoor rotting te voorkomen. Uitdrukkingen als “twee uur aan de kant van de mijt geprutst” of “twee dagen om de mijt te dekken” gaven degenen die het dialect en de achtergronden niet machtig waren, wel de nodige vragen en misverstanden. Ook de zandhoopjes in het land (muilenhoopjes) mollenhoopjes en de gecombineerde harkschudder (die betiteld werd als de gecastreerde hark) riepen de nodige vraagtekens op. Een groot wief is een lere ladder in huus. Een kikvors in het gras, verget dat-e eerder een dikkop was. Wat e met de hande lieke zet, stöt e met de konte weer umme. Een henne die um een windei kakelt, is als van een scheet een donderslag maken. Willem van de “kniepstoven” moet naar het ziekenhuis. Na het verblijf daar en de nodige behandelingen heeft hij een “pacemaker” en moet daarna thuis fietsen op een “hometrainer”. Met veel aandacht werd de uitgebreide broekenparade (boksenparade) gevolgd. Alle gepresenteerde broeken werden op “leeftijdsvolgorde” door Janny op voorbeeldige wijze aan de waslijn gehangen. De vrouwen hadden vroeger een open broek (losse bokse). Daarover een lang hemd, zodat alles eronder zat. Op die manier konden ze “pissen op de hoeke” zonder dat er iets te zien was. Achtereenvolgens passeerden de “bokse met kleppen” (met presenteerblaadjes), de Boeckelse snelpisser, de winterbokse (dik flanel) en de zomerbokse (katoen) de revue. De gebreide directoire (grijs) “Hanne had een griezen”, kwam bij velen bekend voor. Een zeldzaam exemplaar was een vrouwenbroek die gemaakt was van een mannenbroek. Mannenbroeken. Boksen van sajet. Grijs broeken met gaatjes voor de lichten, broeken met

Zij ontvangen hierbij onze hartelijke gelukwensen.

ONDERSCHIEDEN!

In aanwezigheid van zijn gezin, familieleden en bestuursleden van de toneelgroep Heelweg, de zangvereniging "Vriendschap" en Willy Nijhof, Henk van Duyn en ondergetekende namens onze geloofsgemeenschap werden tijdens een stijlvolle maar feestelijke plechtigheid afgelopen vrijdag 26 april in het gemeentehuis door onze burgemeester waarderende woorden uitgesproken voor de niet aflatende maatschappelijk inzet van de heer Benny Kraan, waarna hem de versierselen, horende bij de "Orde van Oranje Nassau" werden uitgereikt. Dat aan de toekenning van deze onderscheiding tegenwoordig hoge eisen worden gesteld moge blijken uit het feit dat de heer Kraan de enige in de hele gemeente Wisch was, waarvan de verdiensten dusdanig zwaar wogen dat het "Koninklijk Kapittel" dat de aanvragen beoordeelt, vond dat alleen hij hiervoor in aanmerking kwam! En terecht. Ook voor onze geloofsgemeenschap heeft hij veel betekend; en vervult hij als beheerder - op de voor hem zo kenmerkende bescheiden wijze - nog een belangrijke rol! Benny, nogmaals mijn hartelijke gelukwensen..

VERANTWOORDING GIFTEN

Deze maand mochten dames van de bezoggroep of ondergetekende in ontvangst nemen:
Van N.N. € 20,-; van N.N. € 5,-; van N.N. € 10,-, van Vrouwenclub I € 400,- en van N.N. € 10,- . Voor al deze schenkingen onze hartelijke dank.

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

Begrip en omgaan met symbolen vind ik erg belangrijk. Ik begin daar al vroeg mee, omdat het verhaal van Noach zich daar zo goed voor leent. Daarin komen namelijk twee belangrijke symbolen voor. De regenboog; als zinnebeeld van het verbond van God met alle mensen (het z.g. Noachitisch verbond) en de witte duif die zinnebeeldig staat voor zowel "vrede" als de "Heilige Geest". Dus vraag ik aan de kinderen van de groepen 3 en 4 iedere keer om symbolen op te zoeken. Ik zeg ze er dan bij dat ze deze overal tegen kunnen komen. In hangertjes aan kettinkjes; in de krant; langs de straat of in de school. In de Weth. Berkhoffschool was ik daar ook weer mee begonnen maar slechts één meisje had een plakertje bij zich van "Dole bananen". Zij kreeg hiervoor van mij een plakplaatje. Terwijl ik dit van het velletje haalde zag ik dat op het velletje met plakplaatjes tussen heel veel andere afbeeldingen nog enkele symbolen schuil gingen. Ik toonde dit de kinderen en zei: "Wie van jullie ziet op dit velletje nog een symbool?" En waarachtig; na enige tijd

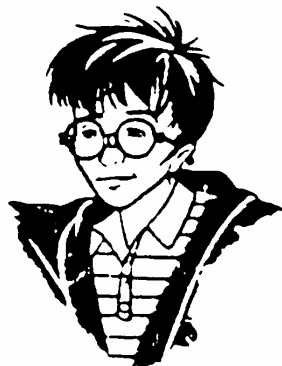
haalden ze er een "klavertje vier" en een hoefijzer uit. Judith Scheuter wist zelfs de betekenis van beide te noemen. Ook riepen enkele kinderen: "visjes!". Maar dat vertrouwde ik niet en vroeg: "Een visje is inderdaad een symbool, maar waar zien jullie dit dan?" "In de sloot riep de één en de ander in het aquarium". Waaruit ik afleidde dat het ze onbekend was. Om ze te helpen, omdat dit tenslotte het symbool van Jezus is, zei ik: "Denk eens aan sommige auto's." Even was het stil waarna Jan Willem Schuurman riep: "Een snoek!" Hoewel het antwoord niet juist was vroeg ik: "Hoe bedoel je dat dan?" Waarop hij zei: "De vader van mijn vriendje heeft een oude grijze auto en die noemen ze "de snoek"!"

OPROEP AAN DE OUDERS VAN KINDEREN DIE OP DE OPENBARE BASISCHOOL ZITTEN

Binnenkort zal uw zoon of dochter een invulformulier mee naar huis brengen, waarin u uw voorkeur voor godsdienstonderwijs kunt vermelden. Beleefd verzoek ik u hieraan aandacht te besteden, zodat ik hopelijk volgend jaar uw zoon of dochter (weer) in een van de groepjes mag begroeten.

EEN KORTE TERUGBLIK

Voor het kerkbezoek van de dienst van 14 april j.l. waren geen dranghekken nodig. Gelukkig werden de daarop volgde diensten weer redelijk goed bezocht. Maar als alle leden zich nu eens voor nemen één keertje meer een dienst met hun aanwezigheid op te luisteren, zou dit de diensten wel ten goede komen!



BIJ DE DIENSTEN IN DE KOMENDE MAAND:

De dienst op zondag 12 mei wordt iets heel bijzonders! Het wordt een dienst rond het verhaal van Harry Potter! Door de leiding van de zondagschool (Erna Wolsink-Semmelink en Gwen Spaa) en Willy Nyhof, de kinderen van de zondagschool is al hard gewerkt om hier iets heel moois van te maken. Zie voor nadere informatie elders in deze editie.



OP PINKSTER-ZONDAG 19 MEI

Dwars door de chaos en verwarring heen begint er iets op te lichten; prille contouren van een wereld die ons wacht. Pinksteren is het feest van de hoop. We mogen uitzien naar een betere wereld. Met u wil ik daarbij even stil staan!

Het verheugd mij te mogen mededelen dat tijdens deze dienst

BERICHTEN VAN DE VROUWENCLUBS

Vrouwenclubs: 2 mei Diner.

DE 60+ CLUB

Dinsdag 14 mei is het al weer de laatste bijeenkomst van dit winterseizoen. Deze middag zal mevrouw Jannie Garritsen ons dia's vertonen van IJsland. Zij heeft een 14 daagse vakantiereis naar dit eiland gemaakt samen met haar man. Het eiland is bekend om zijn geysers die her en der warm water uit de grond spuiten. Ook heeft ze met een ijsbreker gevaren. Onze bijeenkomst is zoals altijd in de Eendracht en begint om half 3. Heeft u geen vervoer dan even een telefoontje naar de heer Hemink, tel. Nr. 0315-241486 en u wordt opgehaald. We zeggen het nog maar eens; iedereen boven de 60 jaar kan vrijblijvend deze middagen bezoeken. U hoeft er geen lid van te zijn en er wordt geen contributie gevraagd. De koffie of thee staat voor u klaar. Aan het eind van de middag wordt er wel gevraagd aan ons spaarpotje te denken bij de uitgang. Tot ziens op 14 mei.

VERSLAG 60+ CLUB

Op 9 april 2002 was het weer zover. Er was een goede opkomst. Na het welkomstwoord van Janny was het woord aan Ali Kemink-Rougoor die onder de titel "Achterhoekse sketches" ging vertellen over het verschil van toen met nu. De verhalen van toen (ca. 100 jaar geleden) had ze van haar oma en haar moeder. Haar oma was geboren in 1878. Op jeugdige leeftijd moest die toen al naar "de boer", omdat het thuis nogal "zuinig" was. Veel onderwerpen kwamen aan de orde die voor meerdere aan wezigen herkenbaar waren. Bij het "ni-jaar winnen" kwam alle verzamelde snoeperij terecht in een rode zakdoek die kruislings werd dichtgeknoopt. Tegenwoordig is het vaak een plastic tas van een of andere winkelketen. Achtereenvolgens werd stilgestaan bij het "zeise haren". Een secuur maar noodzakelijk werkje om het gras goed te kunnen maaien. 's Morgens vroeg (vanaf ca. 4.00 uur) werd begonnen met het maaien van het hooigras. Het was dan nog "dauwnat" waardoor het gemakkelijk was te maaien. Veel hooiwerkzaamheden gebeurden met gaffel en/of hark. Wenden, kidden en opperen waren toen bekende werkzaamheden. Andere voorjaarswerkzaamheden waren o.a. het "vrögten", slechte palen in de afrastering vervangen door goede. Ook het afvegen van de balken en het schoorsteenvegen waren in het voorjaar steeds terugkerende werkzaamheden die een slechte naam hadden i.v.m. het vele en nare stof dat dan loskwam. "Blauwe bloemen (korenbloemen, een lastig onkruid in de rogge) plukken was meestal vrouwenwerk. Het roggemaaien gebeurde met de zicht. Vrouwen

hun te luisteren. De activiteiten avonden zijn zeer leerzaam en interessant en wordt door een bijna vaste aanhang enorm gewaardeerd. De 60+ club heeft veel gezelligheid en informatie te bieden, deze club wordt goed bezocht. De uitwisseling met Hollingstedt loopt nog steeds en voor diegene die meedoet is het een fijne vakantie.

Er werden 2 gemeenteavonden gehouden die voor veel plezier en ontspanning zorgden.

De buitendag in Eibergen ging niet door vanwege ziekte Ds. en te weinig deelname. De bezoekgroep verricht fantastisch werk, dit is een grote ondersteuning voor Ds.A.J.M.Meijer. Vrouwenclub I en 2 zijn zeer actief en creatief, ze verzorgen presentjes voor gemeenteavond en Kerstviering. Vrijwilligers hebben onder leiding van hoofdvrijwilligers de fam.B.ten Brinke en dhr G.Radstake de buitenkant van de kerk afgebikt en aangesmeerd en laten verven. Het resultaat mag er zijn. Ook kreeg de pastorie aan de buitenkant een opknappbeurt .

Hulde voor al die vrijwilligers en zij kregen allemaal een presentje. Onze vaste collectant dhr.H.Gesink krijgt nog een extra pluim voor zijn werk.Het blad de Eendracht wordt door veel mensen gelezen en geeft een onderling band. Financiëel hebben we nu een flinke ader moeten laten U krijgt hiervan tekst en uitleg van de penningmeester.

Ook een woord van dank aan onze voorganger Ds.Meijer die ondersteuning kreeg van Netty Hengeveld (deze diensten en de Buitendienst waren goed bezocht). Ook hebben we met veel plezier en respect geluisterd na Prof. Van der Meide die in de herfst als Ds. de dienst leidde.

Eigenlijk zouden we meer kerkgangers op de zondag in de kerk willen zien, de vaste kern blijkt heel trouw te zijn en ik hoop dat deze kern net zo werkt als de bende van Gideon en het vrijzinnige geloof uit blijft dragen. Ook kunt u ons vinden op het internet en we zijn te beluisteren op de radio Optimaal FM. Ik sluit af en wens u allen een gezond verenigingsjaar toe.

Willy Nijhof, secretaris



GIDEON EN HARRY POTTER, DIENST VOOR JONG EN OUD

Op zondag 12 mei wordt er in de N.P.B. in Varsseveld een kerkdienst gehouden voor jong en oud. Het thema van deze dienst is liefde. Gideon is een jongeman die een wonder moest verrichten om zijn verhaal over geloof, hoop en liefde uit te dragen. Harry Potter leeft de eerste 10 jaar in een klerenkast en weet niet wat liefde is. Samen gaan zij op weg in kasteel Sweinsteijn en wij nodigen iedereen uit om met hen mee te gaan. Aanvang 10.00 uur, Doetinchemseweg 5 Varsseveld.

Ellen Kraan en Martijn Duitshof hun geloofsbelijdenis afleggen.

Zondag 26 mei zal in onze dienst voorgaan mevrouw J.M. van Kampen, voorgangster van de afdeling Eibergen. Dit vanwege mijn afwezigheid in verband met mijn studieverlof.

DE BEZINNINGSDIENST

Op zaterdag 4 mei - aanvang 18.30 uur in de Grote- of Laurentiuskerk, voorafgaande aan de stille tocht langs de oorlogsgraven op het kerkhof naar het herdenkingsmonument.

Deze dienst is met opzet zeer laag kerkelijk gehouden om ook buitenkerkelijken in de gelegenheid te stellen deze bijeenkomst bij te wonen. In het kerkdienstrooster op de achterpagina treft u alle bijzonderheden over deze dienst aan. Deze samenkomst vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de Oecumenische Werkgroep Varsseveld. De opbrengst van de collecte zal ten goede komen van de "Oorlogsgraven-stichting". Uw aanwezigheid wordt ten zeerste op prijs gesteld.

TOT STRAKS

Mijn voorgangers contract voorziet in een studieverlof van drie maanden eens in de vijf jaar. Het is niet voor niets dat in predikantencontracten deze regeling is opgenomen. Bij een belangrijk deel van mijn werkzaamheden moet ik een beroep doen op mijn "inspiratie". Ik vergelijk dit wel eens met een bron. Je haalt er water uit, maar er moet ook weer fris water insijpelen wil er na verloop van tijd geen bagger uit komen. Daarom worden het geen lege dagen. Ik vertrek met een grote stapel informatie waaruit ik een aantal programma's wil samen stellen voor het schoolwerk, zodat dit mij in het vervolg minder voorbereidingstijd kost en in geval van nood gemakkelijker is over te dragen. Daarnaast hoop ik deze periode indrukken op te doen, ideeën op te snuiven en inspiratie op te halen uit andere lectuur die al jaren is blijven liggen en hoognodig eens doorgenomen moet worden. Zo hoop ik dat deze periode eveneens voor mij een verkwikking kan zijn voor geest en geloof en weer wat op adem te komen, ook op adem van God. Als Hij ons leven ritmeert, dan vallen de veile gevoelens van angst, troosteloosheid en oppervlakkigheid weg. Daar zult u hopelijk de resultaten van merken tijdens de kerkdiensten en de artikelen voor de Eendracht. Aan de voorbereiding van dit studieverlof is door mij zeer veel aandacht besteed en ik meen er dan ook in geslaagd te zijn alles zo te regelen dat de afdeling voldoende aandacht krijgt. In 1995 heb ik van dit contractuele recht op studie verlof geen gebruik gemaakt, omdat ik vond dat ik toen nog niet zo lang uit de afdeling gemist kon worden. In 2000 heb ik van die tweede periode twee maanden opgenomen. Dit jaar neem ik de derde maand op en knoop daar nog twee weken vakantie aan vast.

Vanaf 19 mei tot 30 juni ben ik dus niet tot uw dienst, maar er is voor goede vervanging gezorgd.

Het secretariaat, Mw Willy Nijhof (tel. 241206) is van de getroffen regelingen op de hoogte. Mocht u op enigerlei wijze een beroep willen doen op pastorale zorg of bijstand dan kunt u contact op nemen met mevrouw A. Niks-van Oosten tel. 0315) 241080.

TENSLOTTE,

Een hartelijk woord van dank aan de twee dames die herinneringen op schrift hebben gesteld. U treft deze elders in deze editie aan.

Angela, uit groep 6 van de Leemvoortschool schreef, nadat ik ze had gevraagd een zelf bedachte wijsheid op te schrijven: "Geen goud of geld, alleen anderen om je heen, dat telt!" Mooie woorden om deze rubriek mee af te sluiten.

Met een hartelijke groet aan u allen, A.M.J. Meijer

OVERIGE ACTIVITEITEN BINNEN DE AFDELING IN DE MAAND MEI

BEN KRAAN ONDERSCHIEDEN

Op 26 april werd Ben Kraan door zijn vrouw naar het gemeentehuis gelokt en daar werd hij onderscheiden met de orde van Oranje Nassau. De burgemeester sprak de volgende lovende woorden tot hem: Voor het vele maatschappelijke werk, de zondagsschool, het toneel, het regisseren, de zang, kerkbestuur en nu nog het kosterschap heeft het hare majesteit behaagt om jou te onderscheiden met de orde van Oranje Nassau. Ben was blij verrast en vroeg aan de burgemeester de koningin te bedanken. Onder het genot van koffie, een oranje taartje en frisdrank hebben we nog gezellige tijd doorgebracht.



VAN DE BESTUURSTAFEL.

Op de ledenvergadering van 7 maart vond er een bestuurswisseling plaats. Mw.G.ten Brinke-Kuiperij, mw.A.Kraan-Heinen en G.Hobelman traden af en op verschillende tijden en plaatsen werd er afscheid van hen

genomen. Door de voorzitter werden zij bedankt voor de goede inzet en het verrichtte werk dat zij jarenlang voor de N.P.B. in Varsseveld hebben gedaan. Mw.A.Ruesink-Wijnroks, mw.E.Wennink en de hr.H.Beunk zijn bereid gevonden de open plaatsen in te nemen. Zij werden met een hartelijk welkom toegesproken.

JAARVERSLAG 2001 VAN DE N.P.B. AFD.VARSEVELD

Het jaar 2001 ligt weer achter ons, een jaar dat stond in het teken van de vrijwilligers.

Het ledenbestand loopt door overlijden en afmelding terug naar 703 leden, er zijn 3 leden bijgekomen. Ook hebben wij afscheid genomen van Ds.C.F.J.Antonides, die als vervanger diensten waarnam en onze afd. een warm hart toedroeg.

Het kostersechtpaar Narda en Herman Schuurman stopten per januari, ze werden op de jaarvergadering lovend toegesproken. Door hun geweldige inzet en creativiteit zien de Eendracht en de bijgebouwen er weer als herboren uit.

B.Kraan heeft een gedeelte van het werk overgenomen en wordt bijgestaan door vrijwilligers.

Er heeft een bestuurswisseling plaats gevonden, aftreden waren Mw.J. ten Brinke-Vriezen, dhr.B.ten Brinke en dhr.W.Groot Nibbelink. Namens ons allen hebben wij veel waardering voor hun inzet en werden zij bedankt voor al hun werk.

Gelukkig zijn er nieuwe bestuursleden gevonden die bereid zijn om hun plaatsen in te nemen.

Grote problemen deden zich voor bij het Hoofdbestuur in Zwolle. Een afvaardiging toog naar de vergadering maar de problemen werden steeds groter. Op 23 nov. werd de jaarlijkse algemene ledenvergadering in Varsseveld gehouden en tijdens de opening door dhr.H.van Duijn en Ds.Meijer was de sfeer nog ontspannen. Maar de voorzitter besloot voortijdig af te treden en toen waren er nog maar drie bestuursleden over. Er is nu een interim bestuur bestaande uit 5 leden dat 1 jaar gaat besturen.

Jammer dat het zo moet lopen, wij als gastfamilie dienende hebben complimenten gekregen voor de goede ontvangst en verzorging en als cadeau kregen wij 25 liederenbundels Tussentijds. Ook is er overleg geweest met Divazelaar waarbij bezorgd is ontstaan over hoe gaan wij met z'n allen door?

De eucomenische diensten lopen goed en de verhouding tussen de verschillende kerken is goed. De zondagsschool heeft nog maar 8 kinderen, dit baart ons zorgen, de leiding is erg actief daarvoor onze hulde. Vanuit de zondagsschoolcommissie is aangegeven dat er bijna geen collectanten meer te vinden zijn. Vanuit het bestuur is ondersteuning aangeboden.

Het N.P.B.koor begeleidt onze bijzondere diensten en het is een lust om naar